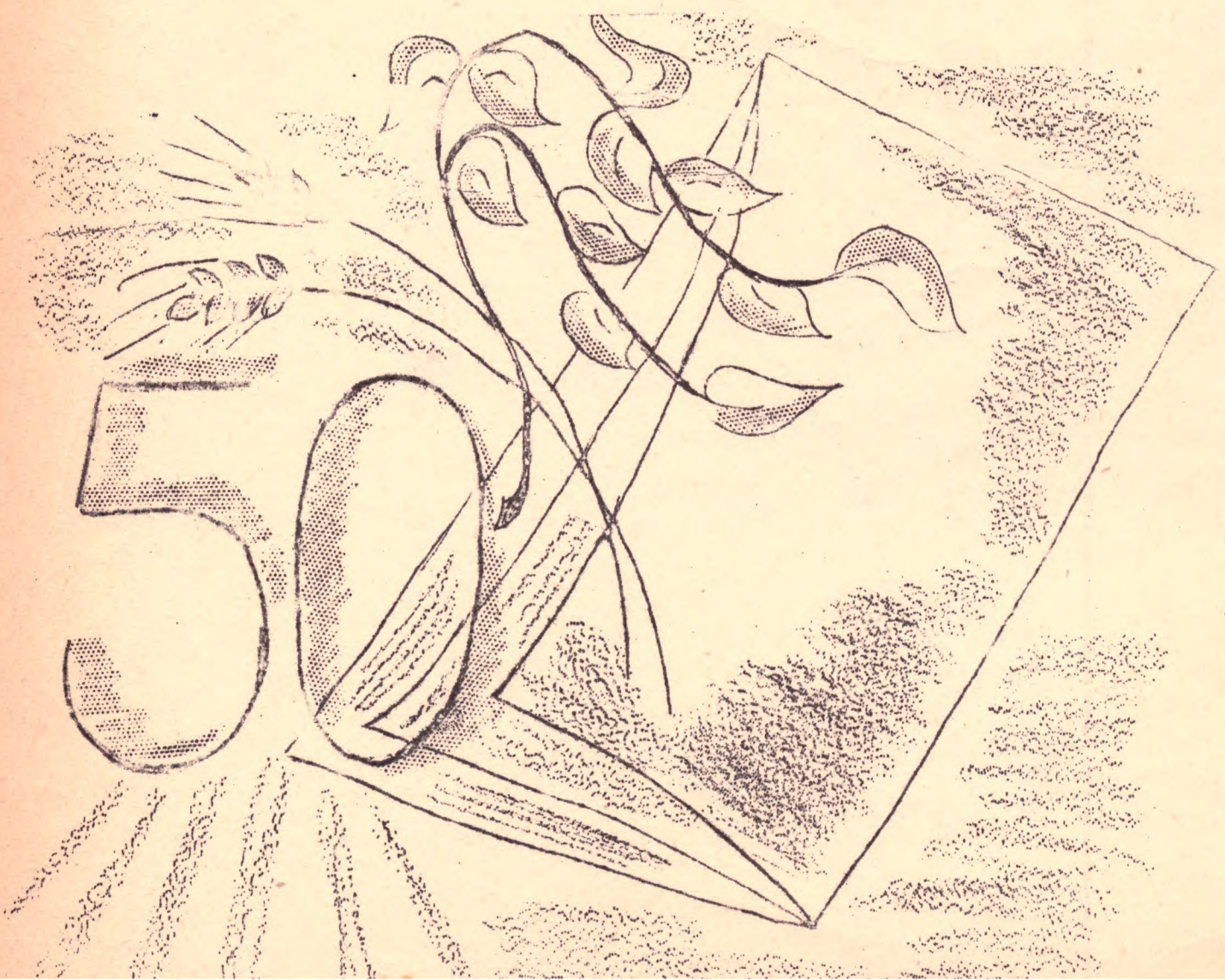
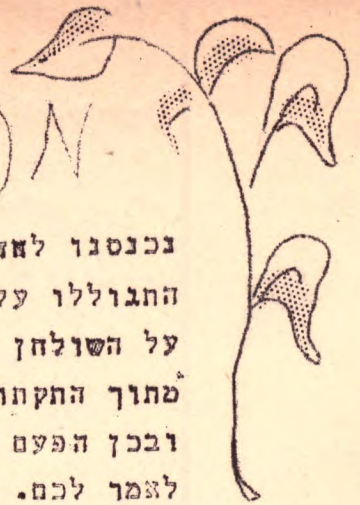




עיתון התרבות
גבעתיים
שבת 1955 מ' 2/2

21X

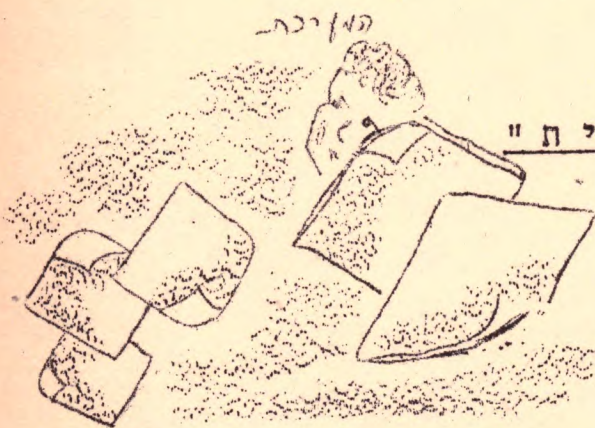




נכנסנו לאדרו של עלון מספר 50, פסות ניר ושיורי ציורים
התגוללו על הרצפה. בחדר עמד ריח ניר הדפסה וסטנטיילים.
על השולחן שבצד עמדה מכונת הכתיבה. נגשנו אל המכונה.
מתוך התקתוק בקע אילנו קולו של עלומים מספר חמישים.
ובכן הפעם באתם לראיין אותי, יפה! אמנם יש בפי הרבה מה
לאמר לכם. הנה דואים אתם אותי, זקנתי, בן חמישים אנכי
בין דפי מקופלים וערוכים מעוראות חיכם החשובים ביותר
שנות גאות ושפל כולן עצורות בי. הפלוג, לאחריו הקמת

החטיבה ומפעליה, קורסים, עצות, כנוסים ועוד ועוד. אם מעיין אנוכי בגליונות
הקודמים רואה אני עד כמה עלתה והתפתחה החברה, מקהלה, ספורט, מפעלים חברתיים
התקדמות בהדרכה במעברה ובבית. אכן עברתם כברת דרך רצינית. את שיש בכוחכם לעשות
אך למעני עדיין לא עשיתם. חושבני כי לאחר חמישים גליונות יש בידי לבוא ולדרוש
מעט זכויות. אומר לכם: בזמן האחרון אינני מרגיש כי החבריא שטים להביע בין עמו-
די את מחשבותיהם וכטרונותיהם. אינני יודע מהי הסיבה. אולי תמצאו זאת אהם?
על כל פנים הרגשתי אנה טובה. מעל דפי מופיעים רק דוחים, סכומים וחומר קל ואין
אני מסתפק בכך.

מדוע אף פעם מופיעות רשימות בקורת על החברה (או אולי כל כך מוסלמת חברתכם)
על מפורים והצגות שראיתם האם אין בינכם אפילו אחד אשר רוח הפיוט טורה עליו?
יטבנו נבוכים אובדי עצות ומבוויסים במקצת לפני העלון. הוא ראה אותנו בכך
והוסיף אבקטכם למסוף ליחר החבריא כי ישקיעו גם בי קצת מרץ ומחשבה כמו בטאר
פעולות החברה ואני מאידי אסתחל להוסיף לכם ככל אשר אוכל וההנאה תהיה רבה יותר
גם לי וגם לכם. לאחר דברי סיוח אלה התידדנו במקצת אמרנו תודה ומהרנו לצאת.
ועתה חבריא רואים אתם הדריסות אינן רבות והאפטרות לא מעטות לכן אפילו
עצמכם הצטידו בחומר לקראת עלון הבא למען לא יוכיחנו טוב.



הצגה אל הסטוריה "עלומים"

גליון מספר אחד

הוצאנו את הגליון הראשון של בטאונינו
מטרתנו היא לאפשר לכל אחד קריאה שקטה
ונוחה. ישמש העתון מוצא לרשמים, מחשבות
והצעות. הגורם להצלחה ולכסלון יהיה חמיד
נכונות החברה לשאת בעול מפעלה זה.

גליון מספר 3

בפגישה המערכת החלטנו לחתום את סם הכותב מחמת לרשימתו. כשילד מכתה נמוכה
יושב לכתוב הוא שוח שחילד הגדול יצחק ממנו לכן הוא למ בטוח בעצמו.
מהו הערך בחתימת הסם?
א. חתימת הסמות תוסיף ערך לילד ב. על ידי חתימת הרשימות תגדל אחריות
הילדים לחוכן רשימתם.

גליון מספר 23

גליון הפלוג פותח במאמר: פנינו קדימה - צריך לפתוח דף חדש חלק ונקי
ולהתחיל לרשום בו מחדש את שם חברת הילדים שלנו. די בוכוחים נגש למעשים.
נזנח הצידה את הפינה הפרטית שבה הסתגרנו, נהפך כולנו הילדים לגדולים

גליון מס. 24

חקומת החטיבה - מאמרים בלי סוף להתאגדות החברה ולפעילות מוגברת.

גליון מס. 25

אכן כבוד דרך. גליונות מחוספטים ועוצרים בתוכם את כל מה שגעש וסער בחברה דפים נוסמים ימים של עבר. כזה הוא עתוננינו. עוד ידובבו עלומים את נצחון דרכנו.

פעולתינו הע יקריות המשתקפות מעל דפי עלומים

- עלון מס. 3 - אסוף פטריות למען הקק"ל
- 23 " " - גיוס לעזרה משקים הצעירים ופעולה במעבורות.
- 25 " " - התכנסות מועצת המדריכים הראשונה
- 32 " " - ההתקדמות רבה, יצירת חוג דרמטי ומקהלה. המועדון מועבו לסטח צריפים וירח.
- 31 " " - כנס שכבת נעורים. אנו בעזרה; למשאבים ויראון.
- 33 " " - פגישות בין-כחתינות עם מסקי האירור.
- 34 " " - כנס מקהלות בו נחלה מקהלתנו הצלחה רבה
- 35 " " - עצרת החטיבה - החבריא חזרו מלא מרץ
- 38 " " - פתיחת השנה במשפט חברתי... נחברך כולנו בחיי חברה חוססים בלמוד פורה ורכישת ערכים...
- 40 " " - מפעל ההחחמה לשלום.
- 48 " " - לסיום השנה; שבוע החטיבה.

גליון מס. 50 - שולח ברכות, כי תמשיך ותסקף את חיליה בין דפי העלומים. דפים נוסמו, בעתיד, עוד ידובבו עלומים וכו' (ראה חוב' 25)



לעלומים ביובלו: התקם בקצב מהיר לקראת המאה" לחברה: והדרתח פני זקן! אמרו חכמינו למה זקן ולא שיבה? - זקן, כלומר זקן בחכמה!!!

לעלומים ביובלו - כה לחי!!!
מברכים: "למרחב", "ליחדיו", "דבר",
"טיימס", "הארץ", ועוד ועוד...
"יהללך זר, דלא, פירן"

בגלוקס

* חלוקת העבודה במערכת -
שר ראשי: (ילדה טובה) - בתיה
חג-הומורן - נסים
חג נודניק; - אסתר (מחכה לקורם)

* מאז עבור בני ובנות כחה י' לצריפים וירח החלה תקופת הנסנס של בני (לא בנות) כחה י'א. נאחל להם הצלחה!

Handwritten signature or name in the bottom left area.

* סימני מחיחות וצפיה נכרים בפני בני כחה י' המצפים בקוצר רוח לבקורם בצרפת.

* נפתח חוג לכסילופון בהדרכתו של האמן יענק' לה כל הרוצה להסתחף חייב להביא לא פחות מעשרים בקבוקים

כל הרוצה להאטרף ירסם אצל ועד הכחה.

Handwritten scribbles

אופי שכבת הנעורים - מהו ?

בחבורת האחרונה של "יחדיו" צוינה לטובה פעילות חברתינו בסנה החולפת. אך עוד רבה הדרך לפנינו.

שכבת הנעורים בחטיבה, משימתה העיקרית הכנה לקראת הכניסה לחברות במסגרת פעילות החברתית. פעילות שכבת הנעורים על ועדותיה חייבת להיות מכוונת על פי מטרה זו.

המזכירות, שהיא הכוח המפעיל והמכוון בחברה חייבת לדאוג לפעילות מחמדת של כל הועדות. לא כך היה במחצית הסניה של הסנה החולפת: המזכירות עמלה קשה, ואף למעלה מן המידה וזאת עקב חוסר פעילות יתר הועדות (חוץ מועדה-עלון) ומתפקידה היה לדאוג לכך. הפעולה הרעיונית בסנה טעבה כמעט ולא היתה. הסנה החלה המזכירות בפעולה בטטה זה ונקוה כי חסא פירות.

לבן החטיבה צריכה להיות הרגשה שהוא מסתיך למסגרת תנועתית כל שהיא אסו מחיבת אותו הרבה. היות ומסגרת זו עצמה מסמ למעשה תקופת מועמדות לחברות במסק. בן החטיבה אינו צריך להכנס לשכבת הנעורים אוטומטית אלא להוכיח את עצמו בחטיבה בלמודים ובעבודה. מחנה כחות ס' אינו מספיק כהכנה לשכבת הנעורים היות ובמחנה זה עצמו ישנם רבים המסתמטים מפעולה ואינם מוכנים ומסוגלים לעמוד בחובות השכבה. כן, גם הכניסה לחברות במסק - הבנים הנכנסים למסק צריכים להוכיח את עצמם ולפני הכנסתם יש לדון בקשר לכל אחד ואחד אם ראוי הוא להכנס לסברות. מפני שתפקידנו במסק לטפור ולחקן את המצב הקיים. המסק זקוק לבנים אשר יודעים את המסימות העומדות בפניהם והמוכנים למלאותם. הסויון במסק הגדול נחערער כמעט מיסודו. בני החטיבה הם היתחדים אשר יוכלו לשנות את המצב הלכך צריך להתקים הסויון בשכבת הנעורים. חוג הנוער ההולך ומתרחב מדי שנה בשנה חייב לקיים את הסויון במסגרתו הוא. וכך כעבור מספר שנים נוכל לבטט את אחד מעקרונותיו החשובים ביותר של הקבוץ:

אכן, עוד רבה הדרך ואף לא קלה, אך בכל זאת כבר דרך רצינית נעטחה כבר ויש לברך על הנעשה. עיריח, כחה י"א



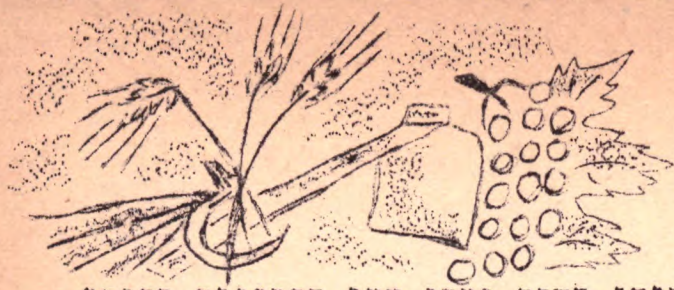
... ישנה תחושה שהתחלה היא טובה. ראשית קימת התעוררות בחברה וישנם היחידים המסורים והמניעים. ישנה השנה מגמה לכוון את הנעשה לאור הנסיון של השנה שעברה. מה היו המגמות בעבר? קודם כל וראשית כל הכנסת החברה במסורת של פעולה מתמדת שיטתית, נוהג בפעולה היומית הסדירה, רכוז מאמץ ויוזמה בפעולות חד-פעמיות ומטיבות.

יצרנו את ליל השבת, הוצאנו את העלון באופן קבוע, קבלנו על עצמינו את המקהלה והינו האחראים לה. היחה פעילות חוגים ופעילות ספורטיבית שאפשר לסכם בחיוב, נעשתה פעולת הדרכה בכתות הנמוכות. שנית, היחה הדאגה ליצירת חברה אחת מגובשת לכל שכבה. נרכס נסיון. היום איננו עומדים בפני חדש אלא בפני העלאת ערך ורמה. קימת שכנה של חזרה על הנעשה, דבר שעלול להכניס תחושת סגרה, על כן על החברים לעשות מאמץ ולהפעיל את מלוא דמיונם ויוזמתם לחדוש. נראה לי מגמות חדשות: אם בשנה שעברה דאגנו לעצם קיום הפעולה, השנה יש צורך ביצירת תכנית סבול מראשית עלינו להתקדם בה שלבים שלבים. בעבר דאגנו ליצירת המסגרת הסכבתית וההווי החברתי, השנה בצד הפעולה הסכבתית העניפה עלינו לחדש את הפעולה הקבוצתית על מנת לעסוק יותר בטחני הרעיון והמחשבה.

כבר מראשית יש לדאוג להדוק הקטר החי בין החברה במסגרת ובין בית-הספר ומוריו, קטר זה יעלה את החברה מצד אחד ואת בית הספר והלמודים מצד שני. בני החטיבה מעוררים בחיי המסק אך יש לספח זאת כי עם כל הנעשה עדיין אין זה מספיק. עלי להזכיר נקודה אחת שאמנם אינה תלויה בנו בלבד והיא: הקטר החברתי בין תא החטיבה ומסגרתו הארצית. החברה לפרטיה חומל להרגיש קטר זה שהוא חיוני. לבן החטיבה נתברכנו בהרבה הרבה אחריות ובהרבה יוזמה לבצוע דברים. דבר אחד היה לקוי בנו בעבר ויש לחקנו בעתיד. - לא ידענו להעמיד את הדיון בבעיות על רמת הבטוי הנאותה. לא הצלחנו ליצור בטיחה דיון מחשבתי מעמיק בבעיות הקרובות לנו ובבעיות כלליות הנראות כביכול רחוקות יותר. לא הצלחנו להניע את החברים לכתיבה הדורסת יותר מחשבה בבקורת הספרותית וביצירת העצמית. אין בעיה זו יכולה להפתר בזמן קצר, וודאי לא במידה שלא נעשה מאמץ עליון לשם כך - נחשוב רבות בכוון זה!

(המסך יבוא בסוף השנה)





ליאת כתבנו הנווד

- כלה בציר יחל קטיף -

אל הכרם שוכתי דרכי בשעות בין ערביים: בצירי הדרך נצבו עצי הרמונים מכוסים אבק, לאחר הפניה השניה של הסביל נראה הכרם הזקן, ככל שהתקרבותי אליו ראיתי את עליו המפוזרים תחתיו ואת הכנותיו ולסנת החורף.

ללא הסוסים פניתי אל הכרם בטאלותי. ולהודות על האמת קצת בחוצפה כי הזמן דחק לי. - כמה טון ענבים הפיקו הגפנים השנה? סלוסים וחמיסה טון, הטיבה היבול הוא בינוני ובנימה של עצב הוסיף: זקנת, שבתי והנני בתהליך של נוון.

- ובה הז הזניה המסכתי עם טאלתי הבאה

- מוסקט, המבורגי, תמר בירותי, עינוני, סולטנינה. כל השמות בוטאו כסרוח חולפת בינות עליו כאלו רצתלאמחר "שמות לא מעטים מה?"

הודיתי לכרם הזקן שגפניו ערוכות טורים טורים כחילים במסע, ופניתי ישר אל עצי הפרי הנטועים על סטח של עטרים וחמיסה דומם לא הרחק מטם. כאן הצלחתי לאסוף את המספורים הבאים: עצי המטע הניבו השנה 8 טון, חבוטים 2 טון, אגסים, אפרסקים ואבוקדות: טובה אחת.

עליתי לסביל המוביל הביחה ובמבטי האחרון אהלתי לכרם ולעצי הפרי שנת יבול ושפע. הזמט נטחה לסקוע בהגיעי לפרדס השוכן למרגלות הגבעה. נגסתי לעץ אחוז חנומה שבינות עפאיו נמו תפוזים שלחיהם החלו להזהיב היה זה עץ זקן שנטע ב1934. הוא נודעזע למגע ידני - מה רצונך טאלני? - לא אטרידך התנצלתי, אך אבקטך לענות לי על טאלות מספר.

- על איזה סטח משחרע הפרדס?

- על שמונים דונם, ענה השמוטל.

- האם יש לך אחים? כלומר, עוד זנים? - כן, הש יב, אנו נטועים לסרוגינג למונים, אט כוליות ולנסיה שמוטי. הודיתי אף לזה והלכתי בעצמי לסיר בפרדס כל העציה נמו כשענפיהם עמוסים פרי גדול ויפה. יצאתי מהפרדס בברכה "כי ירבה היבול לעומת השנה שעברה"



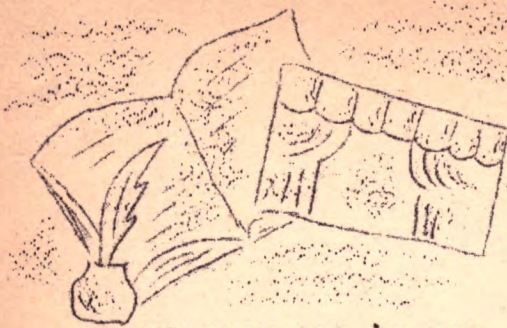
ב ק צ ב ה ז מ נ . . .

* בשכבת הנעורים

בשעה טובה ומוצלחת נבחרו הועדות וזכרים כבר סמני הפעילות. המזכירות כנסה את כל הועדות ואת מועצת החברה לדיון על חכנית החודש. החטיבה קבלה על עצמה את האחריות משק בית הספר. ועדת התרבות תכננה חוכנית מסיבות, הרצאות וחוגים, והחלה בבצוע. ועדת ספורט ארגנה את האמונים הסדירים וידה נטויה גם למפעלים חודשיים. גם המקהלה מחדשת פעולתה: החלה הפ עולה במעברה

* בשכבת הבינונית

החלו בכל פעולות החברה הסדירות. התקיים ערב מוסיקלי וערב חידושים. הדרכת השכבה הבינונית סדירה. מועצת מדריכים - הקמנו השנה מוסד זה בתקוה שיפעל ויעזור למדריכינו. המדריכים מה' ועד ה' היו בכנוס מדריכים של החטיבה הקבלו חכניות הדרכה. הוחלט בארגון השכבה הצעירה ג' עד ו'. נאחל למדריכינו הצלחה.



על ספרות ואמנות

"הנפש הטובה מסצ'ראן."

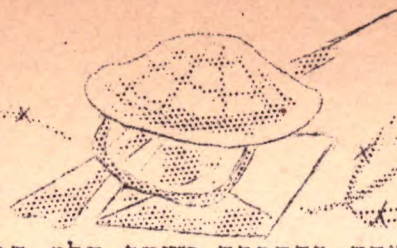
במחזור שחזיתי עד כה, נשבה רוח אחרת לגמרי, רוח של ימי הסטוריה שחלפו, רוח אגדתית ספורית. לא כן במחזה זה אשר בו אנו פוגשים בבעיות יום יום ביודעין ובלא יודעין. מובלטים בו הנגודים המעמדיים מצד אחד נצב "העולם" העשיר והמכובד "עולם של מעלה" ולשמאלו הסולם חסר השלבים הוא העולם של חסרי כל. האדם האביון אינו יכול להיות טוב מסום שהכסף לא נמצא בידי וזהו שהממון צמח לו בכיסו לרוב כילי הוא ואינו נוטה חסד.

איך ניבטת מן המחזה הנפש הטובה? אסה מהעולם התחתון שזוכה במחנת כסף וטוהרת לה חנות, ובה נקלטים כל מחוסרי קורת גג לדאסה. לאטה כזאת אין מאמינים. העשירים היודעים את עברה ודורשים ממנה דברים שאין ידה מטבח לתתם. אסה כזו אינה יכולה לתת נגד הזרם ולחנות בהחוב עליה עולמה, החנות הזקירה. היא "מתלבשת" באופי הסני הקטוח החבוי בחדרי לבבה הוא "בן דודה". טפוס קשה הטולט בשתי ידיו על הסביבה. איך מטמטט סן-טה "בן דודה"? - הפחד הטורר חמיד עם בקורו של "בן הדוד" הוא נגוד גמור לאהבה ולהערצה הנצקפים לזכותה של סן-טה היא הנפש הטובה. להוי ידוע לנו כי בן הדוד הנפיע כאשר הגיעו מים עד נפש. כאשר היא נכנסה להריון, תפט את מקומה "בן-דודה" אך מנת האורז עוד יספה להופיע על סף הדלת - אין זאת כי מעטה פלאים הוא. ולכן אף הובא בן הדוד למספט... כאשר הכירה סן-טה בטופטים המחופטים, את עוטי החסד עמה - האלים. היא מזהה את עצמה אך היא טואלת איך אהיה בלי "בן-הדוד"? או מוטב כי יראה את פניו אחת לטבוע? - האלים מסתפקים באחת לחודש.

מן הראוי להזכיר עוד כמה וכמה דמויות. הטיס. עליו נחלקות הדעות. יש הסבורים כי בסחוננו המעורער ביחס לשאלת קיומו העיב כך את אופיו וכך ראינוהו במחזה: בטפל המדרגה. אך למח רק זמרת אחת נסקפת לעינינו בעוד שהמחזה כולו מורכב מערב רב של בריות מסוגו הממורמים חמיד למרות הקושי למרות רוע הלב, למרות התאנוכיות הכללית נסקף טוב הלב במעסי האדם. (מחנת זוג הזקנים לסן-טה כספם אשר חסכו בעמל רב) ונג מוכר המים, טפוס מסכן המטרך דרכו בחורב ובחורף עמוט אטל ודללים החלויים לו לעייפה כמטא חייז. זמות המטאירה רוטם עצום טיין מוכרת החנות אם לילדים ועבים המקבלת מזון חיינם מחנותה לטעבר ועוזרת בעת צרה לנפש הטובה. נוסף לאלו מופיעים הספר החלמף אשר באהבתו את סן טה עזר בלא יודעין לפועלים אשר הם חוליים נאנקים הרעבים חמיד לתתם. רע ומו גורלם בבית החרוטת בהנהלת "בן הדוד". מבחינה אומנ-ותית מטאיר המחבר את פתרון הבעיה לצופה. יפיק הצופה מן המחזה את מוסר ההסכל כראות עיניו. כמכסיד עזר למחזה נצבת המוזיקה המקפיעה את היוטבים לטמע קצבה. וכן מלות השיר המוסרות כמעט כדקלום. בל תעדר הפנטומימה

החילים כותבים

אני "אתיק"



הבימים הקרובים יצא מחזור נוסף לצבא וכאחד מהחברה **טעבר חלק הגון** מהטעות בצבא יט בפי כמה מלים לומר **בקטר** לחפקיד בן המסק בצבא.

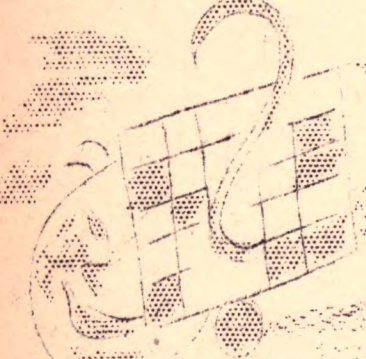
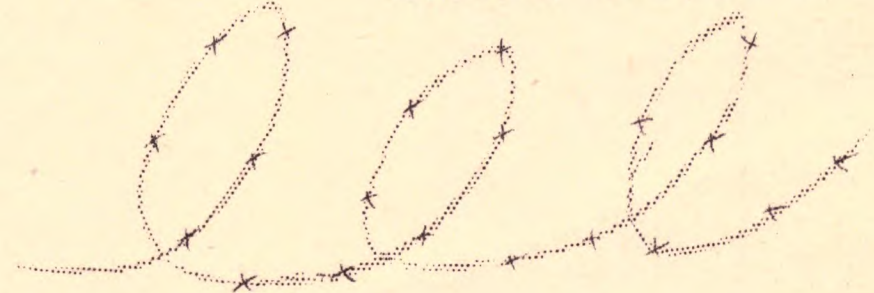
בן המסק יבוא לצבא ויראה מהיום הראשון דברים אשר יתקומם נגדם כי הם יהיו נוגדים את כל הווית חיינו עד עתה, דרך יותר מאוחר יבין איזה חלק מהם הכרחי ואיזה לא. כשבן המסק בא לצבא, הולך שמו לפניו בתור אדם מוכשר לכל. הוא יפגש עם הרבה נערים אחרים בגילו או יותר מבוגרים ממנו שיפקדו עליו. ישנם רבים בצבא אשר מרגישים רגטי נחיתות לגבי הקבוצניק ולכן הם מחפשים בו את כל המגרעות כדי להוכיח לעצמם שאין הוא עולה עליהם.

כאשר יטגה בן הקבוץ בצבא לא יגידו עליו שחיל זה וזה טעה, פשוט יגידו "הקבוצניק" טעה. כך שהקטע מופנה לא נגד האדם אלא נגד הנוף שהוא מייצג נגד הקבוץ בכללו. זאת חייב לדעת כל אחד ההולך לצבא ולרשום: זאת לפניו בכל צעד שיעשה.

כל אחד חייב להשתדל להיות בחיל קרבי אע"פ שזה יותר קשה מיחר החילות. יהיו גם כאלה אשר יקלעו לסביבה אשר הם יהיו בה הקבוצניקים היחידים. לאלה יהיה קשה יותר מכולם אך גם עליהם לשמור על צלם האדם שלהם. כל אחד חייב לעבור לפחות קורס מכ"ם ואחר כך לשאוף להמשיך ולהתקדם אף בהשתלמות מקצועית או בהשתלמות פקודית.

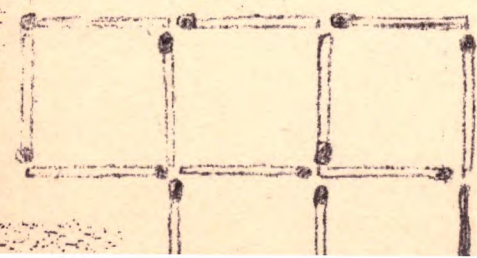
בטכום על בן המסק להיות בראש ובראשונה אדם ולא לשכוח כי הוא מייצג את הקבוץ ולפי זה להתנהג.

חיל
א-ל-ל
ז



חיל
נאיר (רוצ'אל)

האם חוכלו להוציא שלושה בפרורים מחמשת הרבועים, כך שיטארו רק שלשה רבועים שונים?



ולחבריא אצעידים - נסו לזהות



על קוי אורך ורוחב

ה'תש"ח 2008

... במבט כללי בלבד על ההנהלה הכלכלית - המדינית של בורמה דבר ראשון שבוולט לעין חנשו אינטליגנציה מקומית. רוב הטכנאים המהנדסים, הכלכלנים הנם אנשי חוץ. חוץ משרי הממשלה. העם הבורמזי כמו כל עמי המזרח שרוי רובו בבערות.

היהודים בבורמה נמנים על האינטליגנציה הנמוכה. הם הגיעו לבורמה מבגדד לפני כמה מאות שנים, ומאז הם מעורים היטב בחיי הארץ בעיקר בערים הגדולות שהם שומרי דת. לפני מלחמת העולם השנייה היו להם בחי כנסת והיי קהילה מסודרים. רובם עסקו בפקידות ובמסחר. לבושם לפי האופנה ההודית, כלומר מכנסים וחולצה ולא חצאית כיתר הגברים בבורמה.

לפני המלחמה היו כאן כחמשת אלפים יהודים כיום נמצאות בבורמה כשלושים משפחות, יחוד ברחו ונהרגו בשנות המלחמה. בקרתי בביתו של יהודי אחד. הבית לא הצטיין בסדר ונקיון רב (דבר זה אינו אופייני). בני המשפחה מדברים הנדוטסנית ואתי דברו אנגלית שמחה רבה היחה להם כשקראתי להם על פי בקש-תם פרק "תהילים" אך אוכזבו מרה שעניתי לשאלתם כי אינני אדוק וגם לא דואה צורך לכך.

הם שמחו לשמוע על ישראל אך בשאלי אותם אם רצונם לעלות ארצה, התחמקו ממתי חסובה. הם התענינו מאד בישראל. את ענין הקבוצתם לא חפטו. יהודי זה מתפרנס מבית מסחר זעיר למש-קאות המאפשר בדוחק כדי מחיתה. הנוער היהודי המועט הנמצא כאן התחיל להתארגן בזמן האחרון.

... אנשי בורמה הגונים ומצטיינים באדיבות. האשה מכובדת עלידי בעלה דבר המתבטא בחיי יום יום.

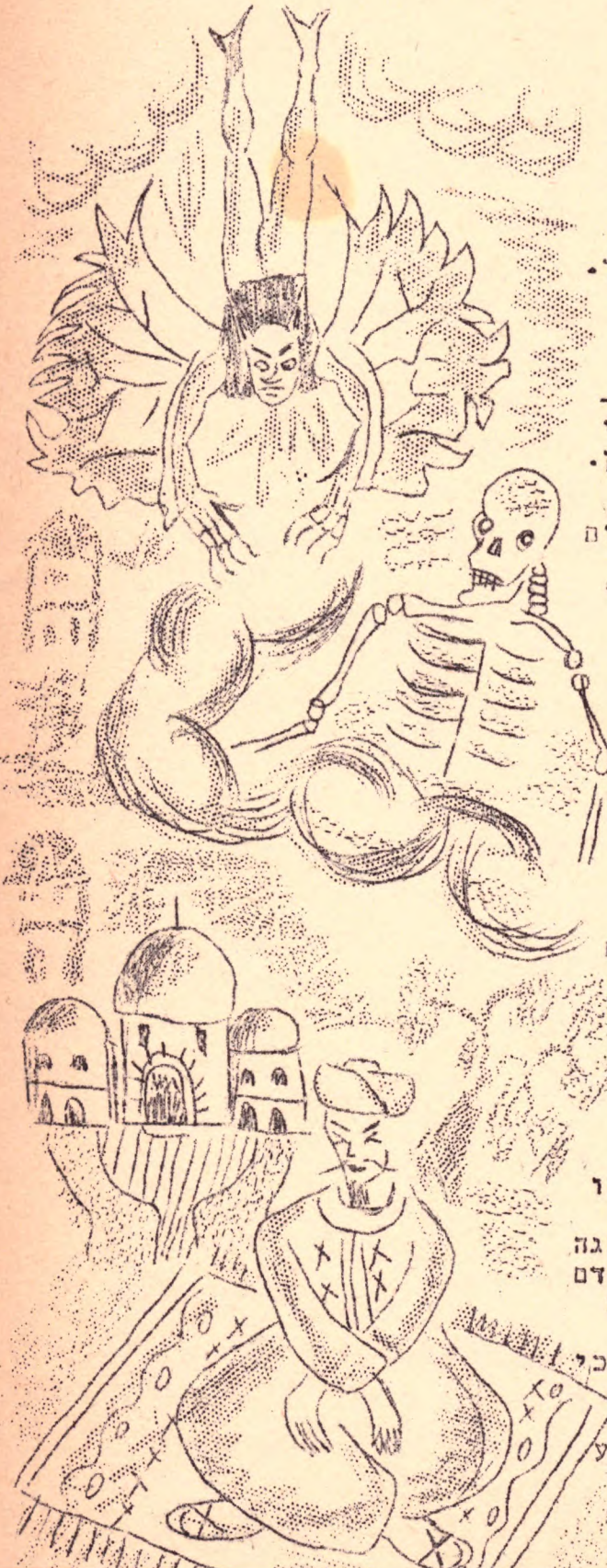
רובם ישנים עדיין על מחצלות, המכובדים שביניהם ישנים כבר על מטות.

... לפני כמה ימים בקרתי במלון שהוא למעשה ארמון סיני על כל עטוריו וצורותיו, הוא נבנה על ידי סיני עשיר לאהובתו אך כספו לא הספיק לו לסדורים אחרונים שהיו לא יותר מהחקנת טלפון פנימי. מה עשה החכם? שלח יד בנפשו. על כל פנים הארמון הוא נהדר וראוי שתבקרו בו

... הבורמזים מאמינים בשדים ורוחות. האמונה היא עמקה מאד ולגביהם גם בעלת הוכחות מבוטסחת. הם מספרים על מקרים שקרו לבורמזים שזלזלו בגלוי או בסתר בשדים אלה והתוצאות היו פגיעות גופניות ממאירות.

בדת הבודהיסטית אין מתאבלים על מות אדם אלא עורכים הגיבות. מקור הדבר הוא באמונה שחיי האדם בעולמינו הם רק שלב מעבר לעולם הבא. בעולם הבא יש כשלושים ושתים דרגות וסלבים. נשמת האדם עוברת למקומה עלפי טיב האדם בחייו. נשמת האדם יכולה לחזור לעולמינו בהתגלמות אחרת (חוק קיום החומר) אין בעל-זל ואין בצומח. אדם שהיה כולו טוב עולה לפסגה האחרונה שכולה טוב. החוטא חוזר לעולמינו כאדם זו "כמוצג" אחר. ונחנת לו ההזדמנות לחקן את צמו.

לכן בהלויה מת המצא תמיד תזמורת ומחולות וכך רבה "השמחה" שהאדם עבר אל הנצחיות ושמ'חיה לעדי המסתוריות הרבה היא שמחזיקה את ומאמינים. כל בן בודהיסט חייב להמצא בין שבוע יחודס במוסד דתי וללמוד את עיקרי הדת...



אגודת ישראל